

– Володимире Васильовичу, чи бачите ви потенціал парламенту й надалі зберігати набраний ритм роботи?

– До завершення нинішньої сесії є три пленарні тижні. Є чимало проектів законів соціального спрямування від уряду щодо підвищення і пенсій, і заробітної плати, і соціальної підтримки людей. Є майже 20 законів від уряду і більш ніж 40 законів – від опозиції. Загалом близько 150 законів, затвердження й обговорення яких заплановано на останні три пленарні тижні. Потім ще тиждень депутати повинні попрацювати в комітетах, зробити, так би мовити, заділ на вересень. Останнього тижня буде робота з виборцями. Усім депутатам слід виїхати в округи, розказати, що є, що вдалося, що не вдалося. А головне – послухати людей, щоб у вересні можна було приступити до прийняття нових законів, внесення змін до чинних. Я вірю в те, що ми почнемо одне одного, сконцентруємо увагу на ухваленні законів і таким чином виконаємо свою головну місію депутатів єдиного законодавчого органу держави.

Інтерв'ю підготували до друку
Віктор КОРНІЮК,
Сергій УСЕНКО.

«Успішне завершення загальнонаціональної програми з переходу на цифрові стандарти мовлення можливе лише за умови консолідації зусиль усіх гравців телерадіоінформаційного ринку і держави в цілому», – резюмував В. Манжосов.

Надзвичайний та Повноважний Посол Туреччини в Україні Мехмет САМСАР поділився досвідом розбудови інформаційного суспільства у своїй країні, охарактеризував пріоритетні напрями державної політики електронного урядування, інформаційні технології в системі надання публічних послуг населенню, основні переваги яких полягають у швидкості, прозорості та скоординованості.

Проблему нормативно-правового забезпечення розвитку інформаційного суспільства в Україні висвітлив **народний депутат України, голова міжфракційного депутатського об'єднання «За розвиток місцевого самоврядування» Євген КАРТАШОВ**. Він, зокрема, наголосив на необхідності широкого громадського й експертного обговорення проектів законодавчих актів та внесення змін до чинних правових норм. Адже, як зауважив депутат, такі зміни нерідко погіршують ситуацію у царині правового регулювання інформаційної сфери.

На думку **голови Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сфері зв'язку та інформатизації, Петра ЯЦУКА**, створення єдиної інформаційно-комунікаційної платформи органів державної влади та подальший розвиток інформатизації, розбудова інформаційного суспільства в країні неможливі без ефективної міжвідомчої взаємодії на рівні інформаційних систем. Така взаємодія має ґрунтуватися на єдиних стандартах, які регламентують формування реєстрів і обмін даними між державними органами влади, бізнесом та громадянами.

Обговорення проблем і перспектив розвитку інформаційного суспільства, впровадження електронного урядування проходило у форматі дискусійних панелей «Публічні комунікації і реформи: влада – медіа – суспільство», «Держава on-line – перспектива і реальність електронного урядування» та «Круглих столів»: «Забезпечення прав представників ЗМІ», «Електронне урядування на центральному, регіональному та місцевому рівнях – доступність послуг для громадянина», «Суспільство знань і економіка знань як фактори успіху країни в інформаційному світі».

Учасники конференції запропонували механізми для утвердження свободи слова та інформації в Україні, забезпечення прав представників засобів масової інформації, розробили низку пропозицій з модернізації публічного управління в контексті становлення інформаційного суспільства.

Анастасія САМОЙЛЕНКО
(Севастополь)

Хто наздожене журналіста?

XX століття було століттям індустрії. XXI століття – століття інформації. Своєрідними царями Мідасами, які перетворюють сталеві факти на золоті статті, є журналісти.

Сама журналістика стала оперативнішою, жорсткішою та безжалісною. На одну позитивну статтю припадає десять негативних. Другою й доступнішою для телебачення став *you tube*. З'явився блогінг-простір, який кожному дає змогу випробувати силу свого слова, до того ж зробити це можна й в обсязі 160 *twitter*-знаків. (Як би зрадів А. П. Чехов, котрий ратував за стислість, що, як відомо, є сестрою таланту!) Тільки журналіст залишився таким самим: здобувши нову свободу форми та самовираження під назвою «кіберпростір», він зберіг свою швидкість сприйняття, готовність до дії й творчу основу. Кожен мешканець планети Земля може почути його послання-месидж і погодитися (або ж поперечатися) з ним. Журналіст остаточно злився воедино зі світом, читачем і об'єктом свого натхнення. Він остаточно став часткою світу, про який говорить, пише, думає.

Об'єктивність фактів у кожній статті сусідює із суб'єктивністю суджень конкретного автора. Статті без чіткої позиції (іноді радикальної) причепливі читачі доби Інтернету миттєво відносять до розряду «новини, сухі факти». Автор у блогінг-форматі виходить на передній план. Починаючи з 2005 року спостерігається повернення до *Gonzo*-напрямку, батько якого – Хантер Томпсон. Якщо автор звертається до такого жанру, то має пережити, пропустити «продукт» крізь себе й, не спотворюючи фактів, дуже чітко, яскраво та іронічно подати свою екзотичну «гонзо-страву» читачеві в незвичайній формі. Варто зазначити, що журналістика стала критичнішою. Але чим більше зауважень з'являється в статтях, тим менше шляхів розв'язання пропонується. На жаль, багато молодих журналістів не розуміють значення своєї цільової аудиторії. Для серійної статті на соціальну тему вони не завжди обирають правильну (часто занадто іронічну) форму, тим самим спантеличуючи читачів.

Чого побажати журналістиці з нагоди дня народження? Усього нового, чесного, сучасного, яскравого. Ця професія існуватиме доти, доки людина не стане байдужою. Мета журналістики – нізащо не дозволити їй стати такою. Бо завдання журналіста – бути провідником від світу людей до серця кожної людини.

Google

останні новини

останні новини

останні новини в Україні

останні новини ТСН

останні новини в Україні